

האשה נקנית פרק ראשון קידושין HebrewBooks.org © 2007-2011 by HebrewBooks.org. No commercial use allowed.

עין משפט
גר מצונה

ט

רמו א ב מ"י פ"ס מאל
מעשר עיי לולטה כ:
רמו ג מ"י סס פ"ג
רומה ד מ"י סס פ"ה
רומת לולטה ה:
רומת מ"י פ"ס
הטלת עדרדים ו[טבְּלִין]
ו[טבְּלִין] סמג עען טוטשען
יעז"ז פ"ס קפ"ע זונז
פליקן

תומ' ר"י הוקין
 אבל באשה מורה בעל
 מונה שאנן לבלתי רשות
 בהן לא קנה בעל, דאי'
 אמר אראקאנט מלון מנה
 שתרומות זו היא המשמע
 הול' לאוקמי בעל מנה
 שאנן לבלתי רשות בון
 דהארו ט פלני אפי' גב
 אללהו ריב' אהן עוזר

אֲפָלִי כְּבָדָק קַשְׁאָה דָּר
מַאיָּר דָּר מַודָּה בְּעֵמָה
נְשָׁנָן בְּלֵעֶלֶת רְשָׁוֹת
אַלְּאָלָה מִןְחָה שְׁפָדָה
אַתְּ מַשְׂרָעָה דָּלָה לְבָזָה
בְּלֵדָה עַכְבָּר שְׁבָזָה
(ב) שָׁאת נְוָתָה נְוָתָה
לִפְנֵי וְהַזָּעֵם עַצְמָה
לְפִרְשָׁה דָּחָק מִירִיךְ דָּלָה
אַמְּמָה הַלְּלָה תְּבָנָה
לְעַלְלָה רְשָׁוֹת אַלְּאָלָה עַל
מִנְחָה שְׁפָדָה אוֹ הַמְּפָשָׁת
אָזְרָא אַלְּאָלָה בְּכָרִי
סְמָךְ גַּעַלְלָה
פִּילּוּם מִמְּנָה
סְמָךְ תְּדִין
וּפִילּוּם וְתְּכִלָּה

בגאות ורשותה אקמיה
לא מושג עזבינה מא לא
אמר לדיל דילע על מנת
שאן לעיליך רשותה פה
בפסח שין סדחים פה,
[ב] מונטניאן דוד מדרון
על מונת קנה ברן עבר
רשותה בו קנה בחרן
ווקה דילע, דורך מה
שהיא נוכת לאיזון אבל
שהיא נוכת לאיזון אבל
אל, איזון בבן לאטם

ענימס
טומליים
קימי
הנול
תכלת

קוצלי * אולץ ציל דאפרילו אם לא ונימא אינוף לא קושיה
כלחמל באין כאחר המ. שאנו חזור. צדכי. ולא

ט' טרולו! **ז' זילן:** **ט' טרולו!** **ט' טרולו!** **ט' טרולו!**

א חומש הכהן דמי
שר דבעל שליחותה
בוזו רידה ומיעשר
זילא אשה אלא לאו
אחרמנה ואמר לה
עישר ואיפכא שמענה
בא אמר לעולם לא
הרא מבני נשא עסקין
מעישר ממון יתקדש
על ורבנן לטעמי יהו
וקני ליה בעל הילך
תנא היוצא בשן ועין
דרים בשלמא שנ ועין
ים מלן רומייא דשן
בגולי ואנן הוריין אף
ז חורין ואימא ניחו
אונאים כאחד וככל שני
און מלמדין צרייכא
הזה אמניה אפילו
ש

כ"ז נמעסר בני קוקו ממסד צעה
בגנו וגדמפלט זה והואילו: אלה פודה
אין מושפין חומץ על פלין מעטרום
טפש עזולה. ומ"ע דמלון דלמאר פולין
רכמי: אין איש פודה מעש
המשו: ר' שבן אלעזר אומר מה

פורה מעשר שני בלא
אלימא בוויי דבעל ומע
בעל קא עבדה ואלא
דיידה איש אמר רחמנא
כי האי גוננא דאנקי לה
ע"מ שתפדי בו את המשני
להו אמר אב"י איפיך ר
היפיך והכא בעשר דאמר
ור"מ לטעמיה דאמר ר
הוא יולא קני ליה כי
דאמר ממן הריות הוא
שליחותא דבעל קעברא
וראשי אברים שאינן חוו
תרכבי אלא ראשית אבר
ועני מה שנ עין מומין ש
כל יומון שבגלו ואיני
שין וען בשני כתובים היב
כתובים הבאים כאחד
ראי כתוב רחמנא שנ

מִזְרָחַת

זורה חותמות